

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 1ος όροφος, 105 52 ΑΘΗΝΑ

ΧΡΟΝΟΣ 5ος

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1992

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 20

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΚΡΙΚΟΣ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣΓράφει
ο Σωτήρης Λάλος

Πέρασαν κιάλας τέσσερα χρόνια από τότε που για πρώτη φορά κυκλοφορούσε η εφημερίδα του χωριού μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ».

Ένα έντυπο για το χωριό μας, ήταν μια ωραία ιδέα του αλγομόνιου μπαρμπα-Σπύρου Γούναρη που, ξεπερνώντας δύσκολη διαδικασία στο ξεκίνημα, πήρε σάρκα και οστά με τη φιλότιμη και ακούραστη προσπάθεια γνωστών συνεργατών της εφημερίδας μας.

Στη δαυμάσια αυτή πρωτοβουλία των πρωτεργατών για την έκδοση της εφημερίδας ανταποκρίθηκε αμέσως το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας με τον ακούραστο πρόεδρο Λευτέρη Μαντζίκι (ευεργέτη του χωριού), που με ενθουσιασμό αποφάσισε στο μέλλον να εκδίδεται με ευθύνη και φροντίδα δική του.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια και κάτι, όπως προαναφέρω, από τότε που οι Λιγοψινοί κρατούσαν στα χέρια τους με περίσσια χαρά την εφημερίδα του χωριού τους.

Στο χρονικό αυτό διάστημα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» έγιναν το καλύτερο μέσο επικοινωνίας για όλους τους χωριανούς μας μα κύρια για τους απανταχού ξενητεμένους μας.

Όμορφες στιγμές ξαναζωντάνεψαν στη μνήμη όλων μας από την πανέμορφη Λιγοψά μας. Αναμνήσεις με ζωηρά και ανεξίτηλα χρώματα από τα παιδικά μας χρόνια. Μνήμες από παραδόσεις, από γεγονότα και ιστορίες του χωριού μας, που ατσαλώνουν περισσότερο τους κρίκους με την πατρίδα και απαλαίνουν τη δοκιμασία της ξενητιάς.

Την ωραία αυτή εντύπωση στην τετράχρονη πορεία της εφημερίδας μας ήρθε να σκιάσει μια καθυστέρηση στην έκδοσή της, που πιστεύω ότι οφείλεται σε ανθρώπινες αδυναμίες και ελπίζω πως δεν θα έχει συνέχεια. Πόσα γεγονότα δεν μεσολάβησαν αλήθεια στο χρονικό αυτό διάστημα χωρίς να ενημερωθούμε! Δεν είναι υπερβολή, νομίζω, αν μιλήσω για κάτι που έλειψε, για ένα κενό στο διάστημα αυτό και πιστεύω πως η αίσθησή μου αυτή εκφράζει το σύνολο των Λιγοψινών.

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΙΓΟΨΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑΠρος
την εφημερίδα μας
«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Λιγοψά, 28 Μαρτίου 1992

ΕΥΧΕΣ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητας Λιγοψάς Ιωαννίνων με αφορμή της γιορτής του ΠΑΣΧΑ, εύχεται σε όλους τους χωριανούς και φίλους μας υγεία, ειρήνη και οικογενειακή ευτυχία.

Επίσης με χαρά προσκαλούμε τους χωριανούς και φίλους να βρίσκονται τις ημέρες αυτές στο χωριό μας, ώστε να δοθεί και πάλι γιορταστικός τόνος στη ζωή της αγαπημένης μας Λιγοψάς.

Με την ελπίδα ότι θα ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή σας, εκ των προτέρων σας ευχαριστούμε.

Για το Κοινοτικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
ΚΩΣΤΑΣ ΓΡΑΒΑΝΗΣ★
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΔΕΣ. ΠΑΠΑ-ΑΝΔΡΕΑ

Ο Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Λιγοψάς αιδ. παπα-Ανδρέας Γκόγκος μαζί με τα μέλη του στέλνει ευχές για το Πάσχα σε όλους τους χωριανούς και φίλους της Λιγοψάς.

Μας περιμένει δε όλους μας στο χωριό για να γιορτάσουμε όλοι μαζί την Ανάσταση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Μας περιμένει να μας ανάψει ο ίδιος τη λαμπάδα με το φως της Ανάστασης.

Για την Εκκλησιαστική Επιτροπή
παπα-Ανδρέας Γκόγκος
ιερέας Λιγοψάς

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

“Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ,”

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΡΙΘ. 15
ΤΗΛ. 3240.120 - 3240.351 - ΑΘΗΝΑΙΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΨΙΝΟΥΣ

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Το Διοικ. Συμβούλιο της Αδελφότητας, σας απευθύνει εγκάρδιο και πατριωτικό χαιρετισμό.

Με την παρούσα εγκύκλιο σας πληροφορούμε ότι και φέτος το Πάσχα και συγκεκριμένα τη **Δευτέρα μέρα**, θα γίνει η καθιερωμένη πλέον εκδήλωση στην Αγία Παρασκευή, με κοινό γλέντι όλων των Λιγοψινών. Η εκδήλωση θα αρχίσει από το πρωί με εκκλησιασμό. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει παραδοσιακό γλέντι, το μεσημέρι όλοι μαζί οι χωριανοί θα γευματίσουν με φαγητά που θα ετοιμαστούν με τη φροντίδα των ΦΟΡΕΩΝ του χωριού και το γλέντι θα συνεχιστεί μέχρι αργά το βράδυ.

Το γεύμα θα είναι **δωρεάν** για όλους, μια και τη δαπάνη ανέλαβε ο Επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Λ. Μαντζίκας.

Για όσους δεν το γνωρίζουν, σας πληροφορούμε ότι οι εγκαταστάσεις της Αγίας Παρασκευής έχουν πλήρως ανακαινιστεί και επεκταθεί, με δαπάνη του κ. Λ. Μαντζίκι, ούτως ώστε και περισσότερα άτομα να εξυπηρετούνται και δεν θα υπάρχει πλέον θέμα βροχής. Τη μέρα αυτή θα γίνουν και τα εγκαίνια των νέων αυτών έργων.

Επίσης σας πληροφορούμε ότι, στην εκδήλωση αυτή θα γίνει και βράβευση των αριστούχων μαθητών του χωριού μας. Η βράβευση θα γίνει από την Αδελφότητα με χρήματα που θα διαθέσει ο κ. Λ. Μαντζίκας. Έτσι τη μέρα αυτή θα βραβευτούν:

α) Οι μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου που στην προηγούμενη σχολική περίοδο (1990 - 1991) συγκέντρωσαν μέσο όρο βαθμολογίας 18 και πάνω.

β) Οι μαθητές της Ε' και ΣΤ' Δημοτικού που στην τρέχουσα σχολική περίοδο (Α' και Β' τρίμηνο) συγκέντρωσαν μέσο όρο βαθμολογίας 9 και πάνω.

γ) Οι φοιτητές που εισήχθησαν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στο τρέχον Ακαδημαϊκό έτος.

Τα ποσά των βραβείων θα καθοριστούν ανάλογα με τον αριθμό των βραβευμένων. Γι' αυτό, όσοι από τους μαθητές και φοιτητές συγκεντρώνουν τα παραπάνω όρια βαθμολογίας, θα πρέπει να στείλουν το συντομότερο δυνατό και τουλάχιστον μέχρι την 10η Απριλίου στην Αδελφότητα τα σχετικά δικαιολογητικά (επικυρωμένους ελέγχους βαθμολογίας). Τα δικαιολογητικά μπορούν να παραδοθούν και στα τοπικά κλιμάκια της Αδελφότητας.

Σημειώνουμε ότι τα βραβεία θα δοθούν σε όσους μαθητές θα παραβρεθούν στην εκδήλωση (δεν θα σταλούν εκ των υστέρων).

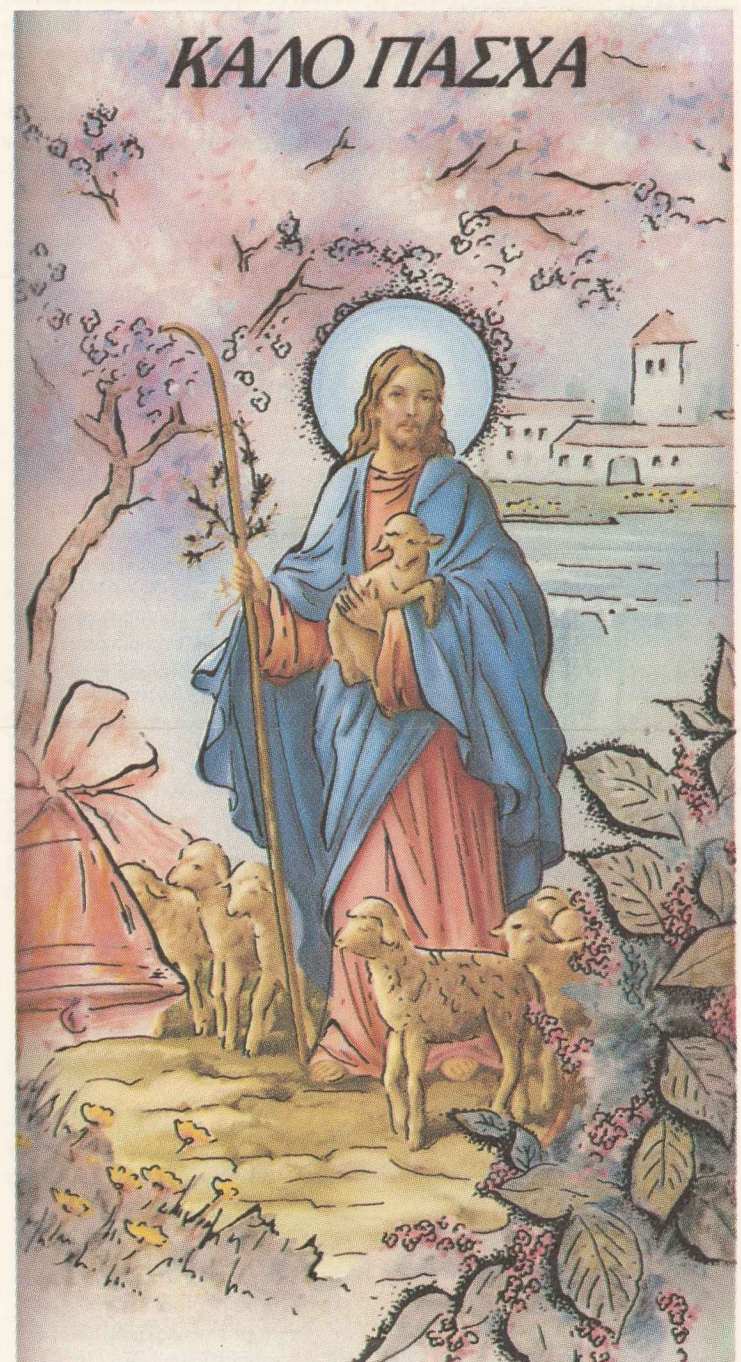
Κλείνοντας την επιστολή μας, ευχόμαστε σε όλους καλή αντάμωση στη Λιγοψά και... ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

Με εγκάρδιους χαιρετισμούς
Για το Διοικ. Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Η παραπάνω εγκύκλιος της Αδελφότητας εστάλη στην ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΙΓΟΨΑΣ, ως και στα κλιμάκια της Αδελφότητας ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ και Πολιτιστ. Σύλλογο «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΕΥΧΕΣ
ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΜΑΝΤΖΙΚΑ

Η εφημερίδα μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» Ιωαννίνων με την ευκαιρία της γιορτής του ΠΑΣΧΑ εύχεται στους απανταχού ευρισκομένους Λιγοψινούς και φίλους συνδρομητές ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ με υγεία, ομόνοια, αγάπη και κάθε οικογενειακή ευτυχία και προκοπή.

Αθήνα 4/4/1992
ΛΕΥΤΕΡΗΣ Χ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ

Χαριτωμένες κοπέλες της Λιγοψάς, με αυθεντικές τοπικές ενδυμασίες, χορεύουν ηπειρώτικους χορούς.

**Λιγοψινοί και φίλοι,
Το Πάσχα όλοι οι δρόμοι οδηγούν στην Ήπειρο,
όλοι οι δρόμοι μας οδηγούν στο αγαπημένο μας
χωριό, τη Λιγοψά.**

«ΤΑ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

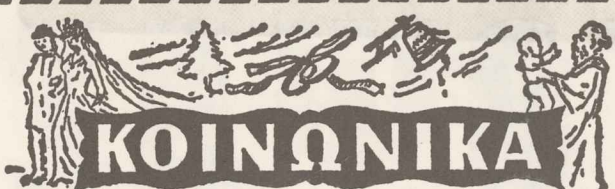
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Ευχαριστούμε την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» για τη δημοσίευση επαινετικού σχολίου και αγγελίας για το ετήσιο μεγάλο πανηγύρι του χωριού μας.

Η εφημερίδα έχει αρχισυντάκτη το συγχωριανό μας (γαμπρό στη Λιγοψά) Παναγιώτη Γεωργ. Μάνο, που ειδικά στα τελευταία φύλλα έχει αναφερθεί πολλές φορές στο χωριό μας, την Αετοπέτρα (βιογραφία δασκάλου Δ. Θεοχάρη, τοπικές ιστορίες και ηθογραφίες).

Όπως είναι γνωστό, ο Λιγοψινός δάσκαλος αείμνηστος Δημ. Θεοχάρης, υπήρξε και δάσκαλός μας. Υπηρετήσε για αρκετά χρόνια στον Αετοπέτρα και μάλιστα στη δύσκολη μετακατοχική εποχή.

Ο Δημ. Θεοχάρης υπήρξε υπόδειγμα παιδαγωγού. Τον διακρίναν η αγάπη, η ειλικρίνεια και η φιλανθρωπία. Οι συγχωριανοί μας μαζί και οι μαθητές του δεν θα τον ξεχάσουν ποτέ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 4/1/92 πέθανε και ετάφη στο νεκροταφείο της Ελευσίνας ο Δημήτριος Γκάνιος.

— Στις 31/3/92 πέθανε και ετάφη στο νεκροταφείο του Αμαρουσίου η Αντιγόνη Β. Παπαναστασίου.

Τα «Ν.Τ.Α.» εκφράζουν στους οικείους τα θερμά συλλυπητήρια.

ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΘΕΟΧΑΡΗ

Ο συγχωριανός μας Βύρωνας Α. Θεοχάρης πρόσφερε στην Αδελφότητα μας (για την εφημερίδα) το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. στη μνήμη του αδελφού του Αλέκου Θεοχάρη.

Ο πρόεδρος και το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστούν τον αγαπητό συγχωριανό για την παραπάνω προσφορά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θα ήθελα και μέσω της εφημερίδας μας να εκφράσω τις εγκάρδιες ευχαριστίες μου σε όλους τους συγγενείς και φίλους μας από τη Λιγοψά, το Βλαχάτο, τη Γαβρισιά, τη Χρυσόρραχη, τη Γιάννινα, τη Σάμο και την Αθήνα, οι οποίοι παραβρέθηκαν στην κηδεία της μητέρας μου Αντιγόνης Β. Παπαναστασίου, που έγινε στο Μαρούσι στις 31/3/92, για να μας συμπαρασταθούν στο πένθος μας, καθώς και σε όσους μας συμπαραστάθηκαν τηλεφωνικά ή με τηλεγραφήματα.

Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω εκείνους οι οποίοι ήρθαν στην κηδεία από δική τους ευχαρίστηση, καίτοι δεν είχαν ειδοποιηθεί. Επίσης, τους συναδέλφους μου και τους συγκατοίκους μου.

ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ
Γιάννης Β. Παπαναστασίου
Μαρούσι 6/4/92

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου
Δημ. Θεοχάρη

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

ΠΑΙΔΕΙΑ

Όπως είναι γνωστό από την Ιστορία, η Ήπειρος, εκτός από την Άρτα που κατακτήθηκε αργότερα από τους Τούρκους, σκλαβώθηκε όπως είναι ιστορικά αποδεδειγμένο στις 10 Οκτώβρη του 1431, όταν τα Γιάννινα παραδόθηκαν χωρίς πόλεμο από τον Δεσπότη της Ηπείρου Κάρολο το Β' χωρίς πόλεμο. Γι' αυτό με σουλτανικό διάταγμα «χάτι σερίφ» δόθηκαν προνόμια, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα να έχουν σχολεία κι εκκλήσεις.

Σε ποια κατάσταση βρισκόταν όμως η παιδεία στα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς δεν διέσωσε δυστυχώς η παράδοση. Το μόνο που διέσωσε είναι ότι, σαν κρυφό σχολειό χρησιμοποιήθηκε το καλαϊτζίδικο, που με διάφορες μικροεπισκευές κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, κατόρθωσε να διασωθεί μέχρι σήμερα που χρησιμοποιείται για κοινοτική αποθήκη. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι, το σημείο αυτό ήταν πολύ δασωμένο, πράγμα απαραίτητο για το κρυφό σχολειό, και εκεί που βρίσκεται σήμερα ο Καθεδρικός Ναός ('Αγιος Νικόλαος) ήταν τα χρόνια εκείνα εξωκλήσι αφιερωμένο πάλι στον Άγιο Νικόλαο.

Το κρυφό σχολειό λειτουργούσε, σύμφωνα με την παράδοση, μέχρι και το 1612, γιατί ύστερα από την επανάσταση του εδνομάτορα Μητροπολίτη Τρίκκης Θεόδωρου που λέγονταν και σκυλόσοφοι, που έγινε τον ίδιο χρόνο κι απέτυχε κατόπι προδοσίας, τα προνόμια αφαιρέθηκαν και η κατάσταση στην

Ήπειρο έγινε τόσο απελπιστική, που ορισμένοι Έλληνες αλλαξοπίστησαν για να αποφύγουν τα βασανιστήρια, τις σφαγές και τις ατιμώσεις.

Για δύο αιώνες περίπου, ήτοι από το 1612 μέχρι και το 1765, ούτε λόγος θα πρέπει να γίνεται για παιδεία. Βαθύ σκοτάδι αμάθειας βασίλευε και μόνο λίγη ανάγνωση και γραφή μάθαιναν από το Οκτωήχι όσα παιδιά είχαν το προνόμιο να υπηρετούν τον παπά στην εκκλησία. Αν τύχαινε και κανένας πατέρας να ξέρει λίγη ανάγνωση και γραφή τη μάθαινε στο αρσενικό παιδί κι αυτή πάλι από το Οκτωήχι (εκκλησιαστικό βιβλίο), γιατί άλλα βιβλία δεν υπήρχαν λόγω της τρομοκρατίας αλλά κι αν υπήρχαν ήταν απαγορευμένα.

Τα πράγματα άλλαξαν όταν ο φλογερός Ιερομόναχος Πατριώτης Πάτερ Κοσμάς ο Αιτωλός εμφανίστηκε στο Ηπειρώτικο προσκήνιο κι άρχισε να περιοδεύει από χωριό σε χωριό, φτάνοντας ακόμη και στη Β' όπου και μαρτύρησε.

Δεν θα ασχοληθώ με τη βιογραφία του ενδουσίωδη ρασσφύρου. Γιατί αυτή λίγο πολύ είναι γνωστή, όχι μονάχα στην Ήπειρο αλλά και σ' ολόκληρη την Ελλάδα. Τόσο για το εθνικό του έργο, όσο και για τις προφητείες του που επαληθεύτηκαν όλες εκτός από την τελευταία (ότι στην Πόλη θα πλέξει το δαμάλι στο αίμα), που ο κόσμος την περιμένει να επαληθευτεί κι αυτή.

Ο Πάτερ Κοσμάς με τη δασκαλική δραστηριότητα και τις ακούραστες προσπάθειες, όπως είναι ιστορικά γνωστό, κατόρθωσε σε με-

(συνέχεια στη σελ. 3)

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Προς
το Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Σ.Ε.,
τους προέδρους των Ομοσπονδιών,
τα Διοικητικά Συμβούλια των
Αδελφοτήτων και
γενικά όλους τους επώνυμους
και ανώνυμους Ηπειρώτες

Αγαπητοί μου συμπατριώτες,

Η καθολική, από μέρους των συμπατριωτών μου, εκτίμηση της πολύχρονης προσφοράς μου στη γενέτειρά μας και στους εδώ απόδημους καθώς και η σε συγκινητικό βαθμό εμπιστοσύνη που επίσης καθολικά εκδηλώθηκε και εκφράστηκε εν όψει των αρχαιρεσιών της Π.Σ.Ε., για την υπόδειξή μου σαν προέδρου της κορυφαίας οργάνωσής μας, με υποχρεώνει να σας ευχαριστήσω όλους και να σας διαβεβαιώσω ότι η Ηπειρώτικη μου καρδιά, με τις ιδιαίτερες για όλα τα δέματά μας ευαισθησίες της, θα είναι πάντα κοντά και στις οργανώσεις και σε όλο το επώνυμο και ανώνυμο πλήθος των Ηπειρωτών.

Λυπούμαι πάρα πολύ γιατί λόγω ανεξάρτητο από τη θέλησή μου και την παθολογική μου λατρεία σε κάθε τι το ηπειρώτικο, δεν μου επιτρέπουν να αποδεχθώ την υπόδειξη που πανταχόθεν προβλήθηκε και την τιμή που μου έγινε να ηγηθώ και πάλι του Διοικητικού Συμβουλίου της Συνομοσπονδίας μας, με την οποία είμαι τόσο πολύ ψυχικά δεμένος μαζί της.

Με την πατριωτική μου ευχή να πάνε όλα καλά με την ανάδειξη μιας νέας Διοίκησης με ενωτική και αξιοκρατική σύνθεση, υπόσχομαι ομόθυμη συμπαραστέση σε όλες της τις δραστηριότητες, όπως και στις προσπάθειές της για τα επείγοντα και μεγάλα προβλήματα της γενέτειράς μας και την αναβάθμιση του ρόλου των Ομοσπονδιών

και των Αδελφοτήτων μας με ομαλή και αρμονική πορεία.

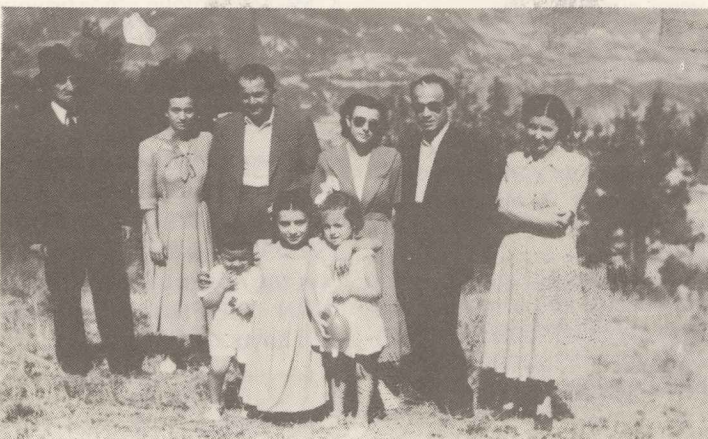
Με φιλικούς και πατριωτικούς
χαιρετισμούς
Λεωντίνης Μαντζίκας
Επίτιμος πρόεδρος της Π.Σ.Ε.

Αγαπητέ Πάνο, γεια χαρά,

Σε πρόσφατη έρευνά μου στα Αρχεία της Μητρόπολής μας, συνάντησα ικανό αριθμό εγγράφων στους Κώδικες της αναφερομένων σε διαθήκες, διαζύγια και προικοσύμφωνα παλιών του περασμένου αιώνα Λιγοψινών και των περιχώρων, αρκετά ενδιαφέροντα, των οποίων κειμένων εκράτησα φωτοαντίγραφα και τα οποία αν τα θέλεις για δημοσίευση στην καλή εφημερίδα σου μπορώ να σου τα στείλω, αφού πρώτα τα μεταγράψω ο ίδιος γιατί μερικά είναι δυσανάγνωστα. Αν ναι, όρισε μου εδώ στα Γιάννινα έναν ανταποκριτή σου Λιγοψινό, στον οποίο θα παραδίδω κατά καιρούς τα χειρόγραφα μου. Δεν βασίζομαι στην αποστολή τους με το ταχυδρομείο, γιατί δυο βιβλία μου, που σου έστειλα προ μηνών, ένα παλιό για τον Ιω. Δομπούλη και ένα πρόσφατο για τον Τσακάλωφ, εκδόθηκε από τον μεγάλο ευεργέτη της πόλης μας Γιάννη Καμπερή, δεν είδα να τα πήρες.

Αυτά λοιπόν, αγαπητέ Πάνο, και δώσε τους θερμούς χαιρετισμούς μου στο φίλο μου Λεωντίνη Μαντζίκας. Θύμησέ του δε και συ, πως τα «Κουρεντιακά» μου, έργο ζωής μου, για τα οποία μιλήσαμε μαζί άλλοτε, εξακολουθούν να παραμένουν ανέκδοτα, επειδή δεν φάνηκε ακόμα ο Κουρεντοχωρίτης χορηγητής τους.

Με πολλή εκτίμηση
Στέφ. Μπέτης
Μελ. Γεωγράφου 2 - Γιάννινα

Στο διάβα
του χρόνου

Μάρθα και Ιωάννης Γκέκας, Φρόσω και Ορέστης, Κωστής, Νικόλαος Λιάσκος και τα μικρά παιδιά - ανήψια.

Μιχάλης Λάλος, Χρυσάνθη Λάλου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Κούλα Κοντογιάννη και η κα Τσέκα.

ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΛΙΓΟΨΑ ΜΑΣ

Γράφουμε σε συνέχειες στην εφημερίδα μας με τον τίτλο «ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ» κείμενα του αείμνηστου δασκάλου Δημ. Θεοχάρη, σχεδόν εδώ και τέσσερα χρόνια. Όμως από ό,τι εμείς γνωρίζουμε, το έργο (χειρόγραφα κείμενα) του Δ.Θ. είναι τόσο μεγάλο που θα μας κρατάει ενήμερους για κάθε τι που αφορά το χωριό μας και τη γύρω περιοχή, ίσως και άλλα τόσα χρόνια.

Η Κοινότητα και η Αδελφότητα τιμούν κι αναγνωρίζουν τη σπουδαιότητα του έργου του αείμνηστου Δημητρίου Θεοχάρη. Είναι ασφαλώς μια ανεκτίμητη προσφορά τόσο για μας όσο και για τους μεταγενέστερους του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΚΡΙΚΟΣ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ

(συνέχεια από σελ. 1)

Η εφημερίδα του χωριού μας μακριά από πολιτικές και προσωπικές αντιθέσεις, με γνώμονα πάντοτε την αγάπη για τον τόπο που γεννηθήκαμε δεν πρέπει να διαγράψει το δημοσιογραφικό της κύκλο μέσα σε ένα προσωρινό ενθουσιασμό. Υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις να γίνει βιώσιμη και να γράψει μια θαυμάσια δημοσιογραφική ιστορία. Υπάρχει η οικονομική βοήθεια, η συμπαράσταση των συγχωριανών μας και έχουμε, πάνω απ' όλα, έναν ακούραστο, δραστήριο και έμπειρο εργάτη στην ευθύνη για τη σύνταξη και την έκδοση της εφημερίδας.

Η εφημερίδα της Αδελφότητας και όχι βέβαια μόνο η δική μας, είναι για τα μέλη της η καλύτερη συντροφιά. Πραγματική ξεκούραση και εκτόνωση τις ώρες της ανάπαυσης. Σου θυμίζει ένα σωρό ομορφιές από τα παλιά και σε φέρνει κοντά στους παλμούς της πατρίδας. Κύρια όμως και θέλω να το υπογραμμίσω αυτό, ένα έντυπο έχει τεράστια ευεργετικά αποτελέσματα για τη νεολαία μας, για τα παιδιά μας που μεγάλωσαν ή και γεννήθηκαν μακριά από την πατρίδα μας. Τους δίνεται η δυνατότητα να γνωρίσουν κάτω από ποιες συνθήκες μεγάλωσαν οι γονείς τους, να μάθουν τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τα τραγούδια και τους χορούς. Και είναι βέβαιο πως με την ενημέρωση αυτή δένονται με την πλούσια κληρονομιά, τις σπάνιες ομορφιές και τις αιώνιες διαχρονικές ηθικές αξίες της γενέθλιας γης.

Καθήκον επομένως σε όλους μας, κύρια όμως στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας, μπαίνει να διαφυλάξουμε και να σιγουρέψουμε μια μακρόχρονη πορεία της εφημερίδας μας.

Τελειώνοντας, θέλω για μια φορά ακόμα να σημειώσω ότι «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» είναι ο συνδετικός κρίκος για όλους τους Λιγοψινούς, είναι το όργανο που θα διατηρεί πάντοτε ζωντανή την Αδελφότητα και επιπλέον θα αποτελέσει ένα θαυμάσιο αρχείο πληροφοριών για το μέλλον.

Μένω με την ελπίδα και την αίσθηση πως τις ταπεινές μου αυτές σκέψεις τις συμμερίζονται κι άλλοι χωριανοί μας.

Στην Αθήνα το έτος 1939.

Μαρία Αναγνώστου - Λάλου, Αναστασία Γούναρη, Περσεφόνη Γούναρη - Μακρή και η μικρή Ευφροσύνη Γούναρη - Λιάσκου.

Ξενητεμένοι - Απόδημοι
Ηπειρώτες

Πλασιώστε και διαφυλάξτε τις ιστορικές μας Αδελφότητες και τους Συλλόγους μας. Είναι αιμοδοτές πατριωτισμού & αλτρουισμού. Είναι δεματοφύλακες των παραδόσεών μας.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ ΖΙΤΣΗΣ

Στις αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας Αετόπετρας Ζίτσης στην αίθουσα Ηπειρωτικού Συνδέσμου Πειραιά, την 26/1/92, εκλέχθηκαν οι παρακάτω:

- 1) Ανδρέας Μ. Μάνος, πρόεδρος
- 2) Παναγ. Γ. Μάνος, Αντ/δρος
- 3) Χρήστος Αντ. Νούσης, Γεν. Γραμματέας
- 4) Σταύρος Ν. Λώλης, Έφορος
- 5) Ευάγγελος Σ. Βουρεκάς, σύμβουλος
- 6) Φώτιος Δ. Λαυρέντζος, σύμβουλος

Αναπληρωματικοί

- 1) Κων/νος Κωνσταντινίδης
- 2) Αριστοτέλης Λαυρέντζος

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου
Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από την 2η σελ.)

γάλο βαθμό όχι μόνο ν' αναχαιτίσει το ρεύμα του εξισλαμισμού, αλλά και την αγραμματοσύνη να πολεμήσει, φροντίζοντας για τη μόρφωση του γένους. Πίστευε ακράδαντα ότι για να σπάσει το έθνος τις αλυσίδες της μαύρης σκλαβιάς έπρεπε η νέα γενιά να μορφωθεί. Γι' αυτό απ' όπου κι αν περνούσε, σαν κατακλίδο στους λόγους τους είχε την ίδρυση σχολείων. Παθιαζόταν για το θέμα της Παιδείας κι επειδή σχεδόν, απ' όλα

ακριβώς έξω από το σπίτι του Ζήσι Τάση, που αργότερα λεγόταν του Βράκα και σήμερα Θανάση Κοτρώνη. Στο σημείο αυτό υπήρχε τετράγωνος ογκόλιθος ύψους 50 πόντων περίπου, όπου ανέθηκε ο Πάτερ Κοσμάς να διδάξει για να τον βλέπει ο κόσμος κατά την ώρα της διδασκαλίας. Δυστυχώς, η πέτρα αυτή, που σωζόταν στα παιδικά μου χρόνια, σήμερα δεν υπάρχει. Φαίνεται πως κάποιος πν

Μερική άποψη της Λιγοψάς. Σπίτια δίπλα με κεραμοσκεπές μέσα στην καταπράσινη φυσική ομορφιά.

τα χωριά που περνούσε, δεν έβρισκε σχολεία, συνιστούσε να δίνουν όλοι τον οβολό τους για να χτιστεί σχολείο. Από τις γυναίκες χητούσε να πουλήσουν τα κοσμήματά τους που τα πουλούσε κι έδινε το αντίτιμο μαζί με το άλλο χρηματικό ποσό που μάζευε από τον έρανο στους προσετούς για να κτίσουν σχολείο. Το ίδιο έκανε και στο χωριό μας, όταν για πρώτη φορά πέρασε από αυτό, κατά το έτος 1765 με 1766, όπως διέσωσε η παράδοση και διδάξε στο μαχαλά (μάντρα)

κώλησε και την έδαμε στο λάκο της αγριουσικής στη ράχη, όπου και βρίσκεται θαμμένη απ' όπου θα πρέπει να ξεθαφτεί και να τοποθετηθεί μπροστά στο εικόνισμα του Απ-Κοσμά κι απέναντι απ' την άλλη, γιατί αποτελεί κειμήλιο για το χωριό κι ελάχιστο φόρο τιμής του χωριού για το φλογερό ρασοφόρο και μεγάλο δάσκαλο του γένους που σταμάτησε τον εξισλαμισμό στην Ήπειρο και την έκανε πρώτη στ' άρματα στα γρόσια και στα γράμματα.

Ο Πάτερ Κοσμάς, όταν τελείωσε τη διδασκαλία του, έκανε έρανο και τα χρήματα που συγκεντρώνει τα έδωσε στους προσετούς, οι οποίοι έχτισαν σχολείο ακριβώς κάτω απ' το ομιλικό (ξενώνα) όπου βρίσκεται σήμερα η αποθήκη του Συνεταιρισμού. Το σχολείο αυτό όλοι οι συνομήλικόι μου το γνώριζαν σαν σιδεράδικο με σιδερά τον Νικόλα Τόζιουλο απ' τη Ζίτσα. Είχε διαστάσεις 4 x 8 περίπου, με καλό φωτισμό για τα χρόνια εκείνα γιατί είχε τέσσερα παράθυρα. Εσωτερικά το δάπεδο ήταν αλειμμένο με («πλο») πηλό και κόπρωνα βοδιών («βούλτα») που τα ζύμωναν με τα πόδια κι έκαναν έναν πολύ που δεν έσκαζε. Για πίνακα είχαν ένα σκάμμα 2 x 2 με άμμο, κοκκινισμένο, που τον έβρεχαν λίγο κι απάνω σ' αυτόν χάραζαν με το δάχτυλο γράμματα του αλφαβήτου, λέξεις κι ολόκληρες προτάσεις. Αργότερα βρέθηκαν οι πίνακες που δάφονταν με κάρνα απ' τα μπουχαράκι ανακατεμένη με ασιράδια αυγών που χρoσίμευαν σαν κολλητική ουσία.

Ο Πάτερ Κοσμάς πέρασε και δεύτερη φορά κατά το έτος 1776, πράγμα που έκανε για όλα τα χωριά για να ιδεί αν η διδασκαλία του βρήκε ανταπόκριση και, όταν έβλεπε το έργο του να γίνεται πραγματικότητα, μια δέια λάμψη άστραψε στο πρόσωπό του.

(συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

ΣΚΟΤΩΣΑΝ ΖΕΥΓΑΡΙ ΛΥΚΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ

Κτηνοτρόφοι σκότωσαν ζευγάρι λύκων που είχαν κατασπαράξει τριάντα και πλέον γδοπρόβατα ανατολικά και δυτικά του βουνού Κασιδιάρης.

Ο πρώτος, ο αρσενικός, έπεσε στο καρτέρι του Βασίλη Παπά στη θέση Σφακωτό της Αετόπετρας και ο δεύτερος, η λύκαινα, στο καρτέρι του Βαγγέλη Ζαχάρη στη θέση «Λάκκος-Σέλιπς» του Κατρίου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας και Δ/ντής της εφημερίδας μας όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ανέλαβε προσωπικά τη δαπάνη για την καθαριότητα της Λιγοψάς. Σας παραθέτουμε, δια λόγους τάξεως, το συμφωνητικό του μειοδοτικού διαγωνισμού που υπογράφουν τόσο ο μειοδότης όσο και ο πρόεδρος της Αδελφότητάς:

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ

Στη Λιγοψά σήμερα των 4η Αυγούστου 1991 μεταξύ των αφ' ενός Αδελφότητος Λιγοψινών Ηπείρου «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» εδρευούσης εν Αθήναις και επί της οδού Κλεισθένους 15 εκπροσωπούμενης δια του Προέδρου της Χαρίλαος Μαντζίκας και αφ' ετέρου Κωνσταντίνου Γκέγκα κατοίκου Λιγοψάς Ιωαννίνων, συμφωνούνται και γίνονται αμοιβαίως αποδεκτά τα ακόλουθα.

Ο αφ' ετέρου συμβαλλόμενος Κων/νος Γκέγκας αναλαμβάνει έπειτα από κατακύρωση εις αυτόν προκηρυσσμένου ετήσιου μειοδοτικού διαγωνισμού όστις πραγματοποιήθηκε στο Κοινοτικό γραφείο της Λιγοψάς Ιωαννίνων την Κυριακή 4 Αυγούστου 1991 για τη χρονική περίοδο από 1ης Αυγούστου 1991 έως 31 Ιουλίου 1992 και αντί του ετήσιου ποσού των 169.000 δρχ., ό-

πως μεταφέρει τα απορρίμματα του χωριού από καθορισμένα σημεία (κάδους) δυο φορές την εβδομάδα κατά τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Μάρτιο, Απρίλιο, Μάιο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο, και τρεις φορές την εβδομάδα κατά τους μήνες του θέρους ήτοι Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο.

ήτοι Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο.

Δέον να σημειωθεί ότι οι ημέρες αποκομιδής των απορριμμάτων πρέπει να τηρούνται ανελλιπώς, εις αντίθετη περίπτωση θα αφαιρείται ανάλογο χρηματικό ποσό, όσο αναλογεί εις έκαστο μη εκτελεσθέν δρομολόγιο.

Η περαιτέρω συνεχής και αδικαιολόγητη μη τήρηση των ως άνω όρων της συμφωνίας θα συνηγορούν στη μονομερή λύση του συμφωνητικού εκ μέρους του πρώτου συμβαλλομένου.

Εν κατακλείδι σημειώνεται ότι για τη σωστή επιτήρηση των ανωτέρω θα επιλαμβάνεται ο Πρόεδρος μετά του Κοινοτικού Συμβουλίου Λιγοψάς.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΕΓΚΑΣ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο τομέας Παθολογίας ευχαριστεί δημόσια τον Ηπειρώτη ευεργέτη Ελευθέριο Μαντζίκας για τη δωρεά καταγραφικού μηχανήματος, απαραίτητου για το Αιμοδυναμικό Καρδιολογικό Εργαστήριο του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, αξίας 10.000.000 δρχ.

Ο κ. Μαντζίκας έθεσε στη διάθεση του νέου Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Δουρούτης - εκτός των δέκα εκατομμυρίων - και το ποσό των τριάντα εκατομμυρίων (30.000.000) δρχ. για την αγορά άλλων οργάνων και ιατρικού εξοπλισμού, τα οποία στερείται το νέο νοσοκομείο.

«ΜΑΝΝΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ»

Επίσης, το ποσό των τεσσάρων εκατομμυρίων δραχμών (4.000.000) προσέφερε στο σύλλογο «Μάννα Πωγωνίου» για την αποπεράτωση της αθουσας διδασκαλίας στη «Στέγη» του Ιδρύματος Ελένης Γεωργίου Γύρω, στη Ζίτσα Ηπείρου.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Η έξαρση της δραστηριότητας των «περιθωριακών» νέων στο Πολυτεχνείο ξανάφερε στην επικαρότητα ένα από τα πιο οδυνηρά και «κοινότυπα» προβλήματα του καιρού μας, εξαιτίας της συχρότητας με την οποία εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια.

Πολύ περισσότερο αυτή η δραστηριότητα δεν περιορίζεται στην απλή «άρνηση του συστήματος», μια από τις γνωστές διακηρύξεις των νέων, αλλά παίρνει όλο και πιο βίαιη και επιθετική μορφή εναντίον του και εναντίον πάντων. Και συνεπώς, «κοστίζει» όχι μόνο «ηθικά», αφού η επιθετικότητα αποτελεί πλέον κοινωνικό φαινόμενο, αλλά κυρίως «υλικά», αφού σύμφωνα με εκτιμήσεις οι ζημιές στο Πολυτεχνείο από τα πρόσφατα γεγονότα ανερχονται γύρω στα 200.000.000 δρχ.

Τι όμως μπορεί να προκαλεί αυτή την επιθετικότητα των νέων; Είμαι κάποια έμφυτη τάση για καταστροφή ή είναι και αυτό καρπός των ειδικών βιοτικών και κοινωνικών συνθηκών που βιώνουν οι νέοι σήμερα.

Δυσκόλως θα αρνηθεί κανείς πως η ροπή των νέων στην καταστροφή είναι αποτέλεσμα του αποκλεισμού, της αποξένωσης, της μηδενιστικής που κυριεύει τους νέους σήμερα.

Απομονωμένοι και ανήμποροι ζουν σε μια αντιφατική κοινωνία που έχει χάσει αξίες, ιδεολογίες, που όμως υποκρίνεται ότι τις έχει και τις δυο για να δαλεάζει απο τη μια τους νέους με τους πειρασμούς του υπερκαταναλωτισμού και από την άλλη να τους προσφέρει την αθλιότητα της ανεργίας και ένα θέαμα βίας, μίσους, κοινωνικής ανισότητας και απάτης. Αυτός ο αποκλεισμός τους οδηγεί στο μηδενισμό. Συνθήματα όπως «Δεν έ-

χουμε τίποτα, δεν υπάρχει τίποτα, δεν είμαστε τίποτα» είναι ενδεικτικά του αρνητισμού που τους διακρίνει. Και φυσικά, από το τίποτα δεν μπορεί να βγει τίποτα, παρά μόνο κενό και αδράνεια.

Η αντίδρασή τους, λοιπόν, σ' αυτή την πλήξη, την αδυναμία, την αποξένωση, είναι η περιβόητη «άρνηση του συστήματος», η «άρνηση του κατεστημένου» που είναι υπεύθυνο για τη μετριότητα που διακρίνει τη ζωή τους. Και η ανώτερη μορφή «άρνησης του συστήματος» είναι η καταστροφή του. Σύμφωνα με το σκεπτικό αυτόν των νέων, καταστρέφοντας εκδικείσαι για όλα όσα δεν έχεις, «αυτοεπιβεβαιώνεσαι», λυτρώνεσαι από το σύστημα που το θεωρείς αιτία για τη μίζερη ζωή σου.

Τίθεται όμως το ερώτημα, αν με την καταστροφή και την άρνηση των πάντων δίνουμε κάποιο νόημα στη ζωή μας. Γιατί έχει αποδειχτεί πολλές φορές ότι με «εξτρεμιστικές» λύσεις τύπου καταστροφής και κατάλυσης των πάντων ούτε συστήματα καταρρέουν ούτε κοινωνικά προβλήματα εξαρθρώνονται ούτε νοήματα αποχτιούνται. Αντίθετα, αυτές οι «εξτρεμιστικές» λύσεις δυνάμυνουν περισσότερο το σύστημα, αφού το δικαίωμά τους για τη «βίαση» άμυνά του απέναντι στους «κουκουλοφόρους» νέους.

Ένα άλλο επίσης ερώτημα που τίθεται είναι ότι, σε περίπτωση που οι νέοι κατορθώσουν να ανατρέψουν το σύστημα, ποιος θα είναι οι εγγυήσεις τους για τη δημιουργία ενός νέου πιο δίκαιου συστήματος, αφού «μην πιστεύοντας σε τίποτα, μην κάνοντας τίποτα» κατά τις δικές τους ομολογίες δεν θα μπορούσαν να φτιάξουν τίποτα στη θέση αυτού που αφάνισαν.

Εύη Γεπτή

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΑΝΤΖΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ Π.Σ.Ε.

Ευχές για αξιοκρατία και σύμπνοια

Με ζωντανή ακόμη, παρόλο ότι παρήλθαν 15 ολόκληρα χρόνια, την ανάμνηση από την αγάπη για τη γενέτειρα, και το ενδιαφέρον για τους απόδημους της εδώ μεγάλης μας παροικίας, που αντικατοπτρίζονται στα εκάστοτε διοικητικά συμβούλια της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, στα 16 χρόνια που προήδρευε ο κ. Δεύτερης Μαντζίκας, με αρμονική συνεργασία, ψυχική ενότητα, αλληλοκατανόηση και σύμπνοια, φαινόμενο που σπάνια παρουσιάζεται σε παρόμοια συλλογικά όργανα, πραγματοποιήθηκε στις 13/12/91 στην αίθουσα δεξιώσεων του εσπιατορίου «CRYSTAL PALLAS» Λεωφ. Θησέως 47 - Εκάλη, του συμπατριώτη μας Δημ. Δήμου, συνεννόηση των ζώντων μελών του Διοικ. Συμβουλίου της προεδρίας του οι οποίοι ανέρχονται στους 29, οι δε δυσμενείς της ημέρας εκείνης καιρικές συνθήκες, επέτρεψαν μόνο σε 18 να πλαισιώσουν τον πανηγυρικό καταξιωμένο πρόεδρό τους.

Τόσο η δεξίωση όσο και η συνεννόηση η οποία επακολούθησε, επιβεβαίωσε για μια ακόμα φορά τα αδελφικά αισθήματα των συνεστιάζομενων και ανανέωσε την ψυχική επαφή των τόσο αρμονικά συνεργασθέντων στελεχών της Π.Σ.Ε., που στη θήτευσή τους στη Διοίκησή της, επιτέλεσαν αξιόλογο έργο και για την εδώ παροικία μας και για την Ήπειρό μας.

Κατασυγκινημένος ο κ. Μαντζίκας από την ανταπόκριση της πρόσκλησής του και από τη θερμή παρουσία των εκλεκτών συνεργατών του, κατά τα επιδόρπια, αφού ευχαρίστησε τους παριστάμενους και εξέφρασε για μια ακόμη φορά την ικανοποίησή του, από την αδιάσειστη πίστη του για την ομοψυχία όλων των συνεργατών του κατά την ενεργό υπηρεσία τους στο χρονικό διάστημα που επακολούθησε, τους ευχαρίστησε έναν - έναν, βρίσκοντας για τον καθένα κάποιο θετικό σημείο της συνεργασίας του. Εξήρε τη συναντίληψη και την ομοθυμία σε κάθε δραστηριότητα συμμετοχής τους,

ΠΡΟΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΛΙΓΟΨΑΣ

Προς
ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΛΙΓΟΨΑΣ

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Κατ' αρχάς σας μεταφέρουμε τους εγκάρδιους και πατριωτικούς χαιρετισμούς όλων των ξενιτεμένων Λιγοψινών.

Σκοπός της παρούσης επιστολής είναι η οργάνωση και ο προγραμματισμός της καθιερωμένης πλέον εκδήλωσης του κοινού γλεντιού των συγχωριανών, τη Δεύτερη μέρα του Πάσχα, στο περίπτερο της Αγίας Παρασκευής.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας στην τελευταία συνεδρίασή του, στην οποία παραβρέθηκε και ο Επίτιμος Πρόεδρος της κ. Α. Μαντζίκας, συζήτησε το θέμα και ομόφωνα αποφάσισε η εκδήλωση αυτή να πραγματοποιηθεί και φέτος.

Βασική προϋπόθεση για την επιτυχία της εκδήλωσης, όπως καταλαβαίνετε, είναι η ότι το δυνατόν καλύτερη προετοιμασία και η συμμετοχή σ' αυτή όλων των συγχωριανών μας.

Γι' αυτό, αν και τον κύριο λόγο τη μέρα αυτή έχει η εκκλησιαστική Επιτροπή, η οργάνωση θα πρέπει να γίνει από κοινού και φυσικά να βοηθήσουμε όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, κάτι που το Δ.Σ. της Αδελφότητας θεωρεί εκ των προτέρων σαν δεδομένο.

Με την ευκαιρία, σας γνωρίζουμε και τα ακόλουθα:

α) Όπως καλύτερα γνωρίζετε, οι εγκαταστάσεις της Αγ. Παρασκευής με δαπάνη του συγχωριανού μας κ. Α. Μαντζίκας, ανακαινί-

καθώς και εκείνων των πολλών που έφυγαν από κοντά μας και ευχθήκε την ίδια και για τα εφεξής συμβούλια της Π.Σ.Ε. αρμονική συνεργασία.

Περαίνοντας ευχαρίστησε με έκδηλη συγκίνηση τους συνεργάτες του, αφού και με την ευκαιρία της γιορτής του, του πρόσφεραν με σχετική προσφώνηση της κ. Ρένας Σουμάκη βαρύτιμο αναμνηστικό της αγάπης τους δώρο.

Στη συνέχεια και πάντα σε ατμόσφαιρα εγκαρδιότητας και αδελφικής αγάπης, πήραν το λόγο και αφού εξήραν όλοι τους την αναμνηστική και πρωταρχική συμβολή του κ. Μαντζίκας στην αναβάθμιση και πανελλαδικά καταξίωση της Π.Σ.Ε., οι χρηματοδότησαν αντιπρόεδροι οι κ.κ. Γ. Αναγνωστόπουλος και Τέλης Αράπης, ο γεν. γραμματέας Κ. Γκόρτσος, ο επί σειρά ετών σύμβουλος και νυν πρόεδρος της Π.Σ.Ε. Ζήκος Ντίνος, ο οποίος πρώτος με την ιδιότητά του αυτή, προσφώνησε τον τιμώμενο, ο εκπρόσωπος των Βορειοηπειρωτών Κώστας Κίκιλης, διαβεβαίωσαν όλοι ότι η ψυχική ενότητα εκείνης της εποχής θα εξακολουθήσει να δονεί τις ηπειρώτικες καρδιές τους.

Βρήκαν δε, την ευκαιρία να τον συγχαρούν και για την εκτός της Διοίκησης της Π.Σ.Ε., συνεισφορά του στην ενδυνάμυνση του για την κορυφαία οργάνωση και γενικά για όλα τα Ηπειρώτικα Σωματεία και ιδρύματα της γενέτειρας.

Στην τόσο συγκινητική και εντυπωσιακή αυτή εκδήλωση, η οποία έκλεισε με το απολυτικό του Αγ. Ελευθερίου, που έψαλε μελίρρητα ο αμίμητος Γιώργος Αναγνωστόπουλος, αλλά και με την ευχή για νέα ευρύτερη συνάντηση, παραβρέθηκαν εκτός των προαναφερθέντων και οι κ.κ. Τέλης Σουμάκης, Γεώργιος Παπαχρήστος, Γεώργιος Διαγουμάς, Τιμολέων Ζηκίδης, Γεώργιος Κέμος, Αντώνης Έξαρχος, Κώστας Βήτας, Χρ. Μαρτίνης, Σωτήρης Παπαχρήστος, Λεων. Διαμαντής και Βασ. Γκίκας.

Απουσίασαν λόγω της κακοκαιρίας άλλοι έντεκα.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΡΤΣΟΣ
Γενικός Γραμματέας Π.Σ.Ε.

ήκαν και επεκτάθηκαν ούτως ώστε με περισσότερα άτομα να εξυπηρετούνται και να μην υπάρχει πλέον πρόβλημα από τυχόν βροχές. Επομένως κρίνουμε τη μέρα αυτή σαν την πιο κατάλληλη να γίνουν και τα εγκαίνια των νέων αυτών έργων.

β) Ο Επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας, ο οποίος και θα παραβρίσκει στην εκδήλωση, μας δήλωσε ότι θα αναλάβει ο ίδιος την όλη δαπάνη για το καθιερωμένο γεύμα. Επομένως, η εκδήλωση θα είναι δωρεάν και φυσικά δεν υπάρχει πρόβλημα για έκδοση καρτών συμμετοχής κ.λπ.

γ) Τέλος, τη μέρα αυτή θα γίνει και βράβευση των αριστοτέρων μαθητών του χωριού μας, μέσω της Αδελφότητας, με χρήματα που θα διατεθούν από τον κ. Α. Μαντζίκας.

Η Αδελφότητα με σχετική εγκύκλιο θα ενημερώσει όλους τους συγχωριανούς. Καταλαβαίνουμε ότι το όλο βάρος της εκδήλωσης πέφτει σε σας, μια και βρίσκεστε κοντά στο χωριό. Πιστεύουμε όμως, ότι με τη συνεργασία και τη βοήθεια όλων θα φθάσουμε, γι' άλλη μια φορά σε μια πετυχημένη εκδήλωση ούτως ώστε τη Δεύτερα το βράδυ να φύγουν όλοι οι χωριανοί ευχαριστημένοι και αγαπημένοι από την Αγ. Παρασκευή.

Με εγκάρδιους χαιρετισμούς για το Διοικ. Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διμηνιαία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ και ΕΚΔΟΣΗ της Αδελφότητας Λιγοψινών «Η Θεοτόκος» Ιωαννίνων ΙΔΡΥΤΗΣ:

Σπυρίδων Γούναρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ σύμφωνα με το νόμο:

Δεύτερης Χ. Μαντζίκας

Πρόεδρος Δ.Σ.

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μέλη Συντ/κής Επιτροπής:

Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας

Νικόλαος Χ. Σιώκας

Αλέξανδρος Μ. Λάλος

Ιωάννης Μ. Ζαφείρης

Σωκράτης Ν. Τζιάφας

Χριστόφορος Ι. Σιώκας

Θεόδωρος Θ. Δήμος

Ι.Β. Παπαναστασίου

Ιωάννης Δ. Τσέφος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ -

- ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδελφότητα Λιγοψινών Ιωαννίνων

Κλεισθένους 15, 105 52, Αθήνα

Τηλ. 3240 120, 3240 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 500

Εξωτερικού δολ. 10

Δωρεάν αποστολή σε:

Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, ευαγγέλιον γραμμένα στη μια όψη της κόλλας κατά δυνατό συνολικά και πλήρη στοιχεία του αποστολέα μετά τηλεφώνων. Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων, εικότων κ.λπ. χωρίς την έγκριση της εφημερίδας μας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Παύλος Μπαλταγιάν

Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ:

ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα

Γερανίου 6 Τηλ. 52 40 761

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. της Αδελφότητας Λιγοψινών Ιωαννίνων «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» για τη γιορτή της Αναστάσεως του Θεοανθρώπου, εύχονται σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους, όπου κι αν βρίσκονται, «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» με υγεία, ειρήνη, αγάπη και ομόνοια, ως και οικογενειακή ευτυχία.

Αθήνα 30/3/92

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας

Πρόεδρος
ΧΑΡΙΛΑΟΣ Χ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Γεν. Γραμματέας
ΓΙΩΝΝΗΣ Μ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Από τις εκδηλώσεις των Λιγοψινών '91. Γλέντι και χορός διήρκησαν μέχρι πρωίας.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΟΠΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Κατά τους αρχαίους χρόνους στη σημερινή κοιλιά των Ιωαννίνων, που υπερέχει σε έκταση, σε ευφορία και ομορφιά, προσδιορίζεται η αρχαία Ελλοπία. Στο βάθος, η πόλη με το μαντέιο της Δωδώνης στους πρόποδες της Ολύμπιας. Εδώ είναι το κέντρο της παλαιάς Ηπείρου που περιβάλλεται από βουνά, χαμηλότερα ή ψηλότερα. Το Μιτωκέλι από Β. και Α. Ο Δρύσκος, καθώς και τα χαμηλότερα των Κατανοχωριών. Προς Ν. τα βουνά της Τσαρκοβίτσας, Κουρνέντων και Γραμμενοχωριών και τέλος προς Β. τα υψώματα της Ζίτσας, Λιγοψιάς, Πρωτόπαπας, της Βελλάς (όπου το ηρωικό Καλπάκι), υπεράνω των οποίων βρίσκονται τα ψηλά βουνά της Πίνδου, Σουλίου, Σούτιστας (Κασσιδιάρης) και Ζαγορίου.

Από τα γύρω βουνά της προσδιορισμένης αρχαίας Ελλοπίας τα καταφερόμενα νερά μαζί με την ευφορία του κάμπου σχημάτισαν την Παμβώτιδα λίμνη των Ιωαννίνων.

Ο αείμνηστος Αετοπετρίτης, δάσκαλος και συγγραφέας, Γεώργιος Απ. Μάνος μεταξὺ των άλλων αναφέρεται και στην αρχαία Ελλοπία της Ηπείρου. Κά- νει δε κάποιο συσχετισμό των δυο λέξεων, όπως της ονομασίας του χωριού μας Λιγοψιάς με την αρχαία Ελλοπία της Η-

πείρου.

Η Λιγοψιά, γράφει, είναι παραφθορά (στο πέρασμα του χρόνου) της αρχαίας Ελλοπίας. Άλλωστε βρίσκεται στο επίκεντρο του χώρου της Ελλοπίας. Αν λοιπόν παραδεχτούμε την παραπάνω εκδοχή του Γ.Α.Μ. τότε καταρρίπτεται η επικρατούσα μέχρι σήμερα άποψη της ονομασίας του χωριού μας, ότι προέρχεται από την δήθεν ολλήνη ύψη.

ΠΟΙΗΜΑ

ΕΛΛΟΠΙΑ

Μάνα του γένους ιερή.
Πανάρχαια Ελλοπία.
Ήπειρος, πρώτη ρίζα μας
και ζωντανή ιστορία.

Σε κατοικούσαν οι Σελλοί
των Πελασγών το κλέος.
Και πάντα σε προστάτευεν
ο Ζεὺς ο Δωδωναίος.

Των Αθανάτων η πνοή
—μοίρα ακριβή— σε σκέπει.
Οι Όμηροι σε τραγουδούν
μες τα χρυσά τους Έπη.

Καθάρια αθόλωτη πηγή
της ομορφιάς της πρώτης
που θα καθρεφτιστεί η φυλή
να ιδεί το πρόσωπό της.

Χρυσάνθη Ζιτσαία

Από κάποια προκαταρκτική εργασία των Λιγοψινών το έτος 1991. Ο αγαπητός γιατρός της περιοχής μας (από αριστερά) διαφημίζει ως φαίνεται το κρασί της Λιγοψιάς που, όπως δείχνει η φωτογραφία, αρκετά μπουκάλια είναι κενά. Δε λέμε... κάποιος θα πει και λίγο ρακί.

**ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ
ΚΑΙ Η ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΣ,
ΓΕΝΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ**

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΜΑΝΤΖΙΚΑ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΗΛ/ΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Ο συγχωριανός μας μέγας ευεργέτης Λευτέρης Χ. Μαντζίκας πρόσφερε στο Πατριαρχείο Κων/πόλεως ολοκληρωμένο σύστημα ηλεκτρονικών υπολογιστών αξίας 1.500.000 δρχ. δια την εξυπηρέτηση των γραφείων του Πατριαρχείου.

ΣΗΜ. Η παραπάνω προσφορά του Α.Μ. εγένετο από τον καιρό της επίσκεψής του στα εγκαίνια του Πατριαρχείου,

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΠΡΟΟΔΕΥΟΥΝ

★ Ο συγχωριανός μας Ιωάννης Λύτης που υπηρετεί στην Κτηνιατρική Υπηρεσία του Νομού Ιωαννίνων προήχθη σε Διευθυντή.

★ Ο συγχωριανός μας Δημήτριος Τζιούφος, που υπηρετεί στο Κεντρικό Κατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας Ιωαννίνων, προήχθη στη θέση του Υποδιευθυντού.

Ο πρόεδρος και το Δ.Σ. της Αδελφότητας πέραν των άλλων, δεν μπορούν παρά να συγχαρούν τους αγαπητούς νέους της Λιγοψιάς για την πρόοδό τους.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο Α'

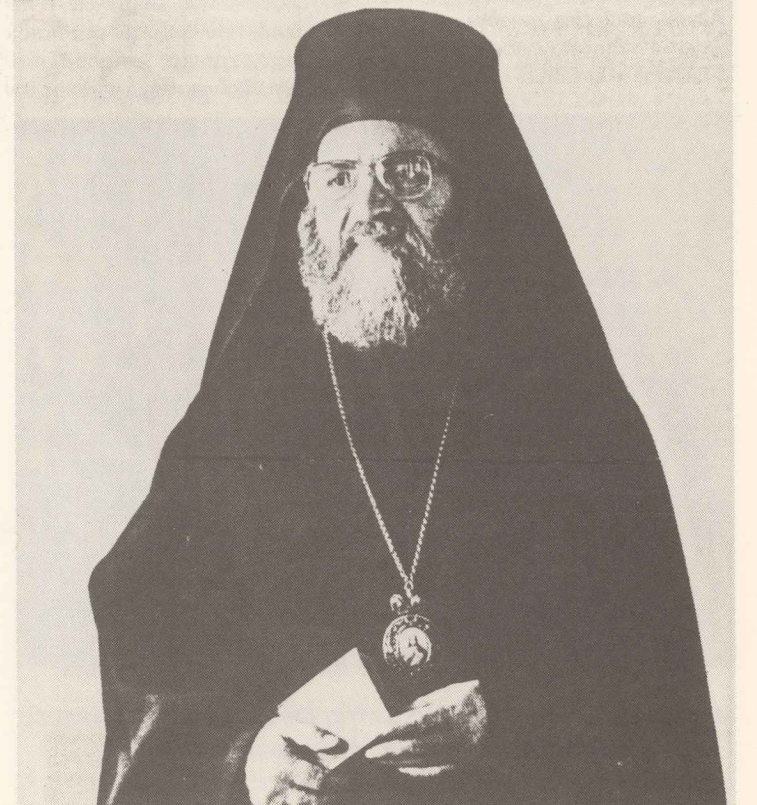
(Ο ταπεινός, ο γλυκός, ο αγαθός και μελίχιος που αναδείχτηκε μεγάλος)

Γράφει ο δάσκαλος ΓΙΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Δημήτριος ο Α' γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1914. Φοίτησε στη Θεολογική

δοξία.

Επισκέφτηκε πολλά από τα Ορθόδοξα Πατριαρχία στην Ευρώπη, Ασία, Αφρική, την

Τῷ ἐν κτλ. κ. ἐκτετατῶν Μαντζίκας, μέγα εὐαρεστησάμενος καὶ ἐκτίμησιν ἔχων ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης.

Σχολή της Χάλκης και πήρε το πτυχίο του το έτος 1937. Τον ίδιο χρόνο χειροτονήθηκε διάκονος από τον επίσκοπο Οικτιανζού Φιλόθεο. Από τον Οκτώβριο του 1937 μέχρι τον Αύγουστο του 1938 διετέλεσε γραμματέας και ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης. Το 1942 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Για ένα χρόνο δίδαξε στο ελληνικό σχολείο της Τεχεράνης στην Περσία την αρχαία ελληνική γλώσσα.

Το 1964 εξελέγη επίσκοπος Ελαίας και διορίστηκε αρχιερατικός προϊστάμενος της επισκοπικής περιφέρειας Κουρτουλούς. Σ' αυτή τη θέση εργάστηκε μέχρι το Φεβρουάριο του 1972, οπότε εξελέγη Μητροπολίτης της επαρχίας Ίμβρου και Τενέδου, την οποία εποίμανε για διάστημα πέντε ετών. Στις 16 Ιουλίου του 1972 εξελέγη από την Αγία και Ιερά Ενδημούσα Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και Οικουμενικός Πατριάρχης.

Στις μέρες της πατριαρχείας του (1972-1991) προχώρησε ο θεολογικός διάλογος με τους Ρωμαιοκαθολικούς και προσήλθε με πανορθόδοξες προσυννοδικές διασκέψεις η προτομιά για τη Μεγάλη Οικουμενική Σύνοδο της Ορθο-

Αρχιεπισκοπή της Αμερικής και το Βατικάνο. Επίσης επισκέφτηκε τα μεγάλα μοναστικά κέντρα της Ορθοδοξίας (Σινά, Πάτρις, Άγιον Όρος, Μετέωρα).

Αποτέλεσμα της όλης αθόρυβης δραστηριότητάς του ήταν να υψωθεί ο θρόνος της Κων/πόλεως σε περίοπτη θέση, όντως οικουμενική, όπως και επί των ημερών του προκατόχου του πατριάρχη Αθηνάγορα του Α', του Ηπειρώτη. Αυτό φάνηκε από τις πολύ υψηλές επιπέδους κρατικές και θρησκευτικές αντιπροσωπεΐες από όλο τον κόσμο που παραβρέθηκαν στην κηδεία του.

Ο Δημήτριος ο Α' ως άνθρωπος ήταν ταπεινός οικονομός της χάριτος του Θεού, γλυκός και αγαθός στις σχέσεις του με τους ανθρώπους, γι' αυτό και αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε πολύ. Από τις 2 Οκτωβρίου το μεν σώμα του αναπαύθηκε στο χώμα της αγαπημένης του και μαρτυρικής Πόλης, της οποίας ήταν γέννημα και θρέμμα, η δε ψυχή του ταξίδευε στα ουράνια δώματα «ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Δημητρίου του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Κων/πόλεως και Οικουμενικού Πατριάρχου αιώνα η μνήμη.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Του ΔΗΜ. ΘΕΟΧΑΡΗ

Του Απρίλη

★ Ο Μάης έχει τ' όνομα κι ο Απρίλης τα λουλούδια.

★ Αν βρέξ' Απρίλης δυο φορές κι ο Μάης μια και φίνα χαρά πολύ στο γεωργό π' όχει πολλά σπαρμένα.

Η παροιμία τούτη λέγεται και αλλιώς:

Αν βρέξ' Απρίλης δυο φορές κι ο Μάης μια και φίνα πόσο αξίς' ο κυνηγός μαζί με τη λαφίρα.

★ Είναι γνωστός ο μύθος που λένε: Κάποτε ένας βασιλιάς φώναξε να του εκτιμήσουν οι χρυσόχοι του βασιλείου του ένα άγαλμα από ατόφιο χρυσάφι που παρίστανε έναν κυνηγό να σκοπεύει με το ντουφέκι μια ελαφίνα και κάποιος επειδή δεν μπορούσε να το εκτιμήσει με ακρίβεια του έδωσε την παραπάνω αόριστη απάντηση.

★ Τον Απρίλη είναι και η γιορτή του Αη-Γιώργη που οι κτηνοτρόφοι απόκοβαν τ' αρνιά απ' τη

μάνη τους κι άρχιζαν το άρμεγμα. Το γάλα της μέρας αυτής το μοίραζαν στις φτωχίες οικογένειες που δεν είχαν οικόσιτα γίδια ή πρόβατα (αυτό το έκαναν για να πάει καλά η περίοδος του γάλακτος με τις ευχές που θα 'παίρναν!).

Από τις εκδηλώσεις «ΛΙΓΟΨΙΝΑ '91». Παιδικός χορευτικός όμιλος σε παραδοσιακούς χορούς.